

[Sigsgaard.]

som helst om, at vores prisniveau er i orden. Det viser bare, at vi er i samme situation som en hel række andre lande. Det fælles træk, der gælder de fleste europæiske lande, er jo netop, at uanset hvor man kommer, ligner byerne hinanden, for de er domineret af skilte for en hel masse store internationale koncerner: BP, Esso, Shell osv. og en hel masse andre.

Så ville ministeren belære mig om, at forklaringen på, at visse selskaber kunne køre med lavere priser, var, at i perioder var der et stort udbud af olie, og så kunne disse småselskaber købe ind og få olien til billigere pris. Det kan der selvfølgelig være lidt om. Men når vi nu tænker på, at et selskab som OK i Sverige har en markedsandel på 18 eller 20 pct. — det er væsentlig mere, end f. eks. BP har herhjemme — så gælder argumentet ikke rigtig længere. OK er også ved at få en vis markedsandel herhjemme, Uno-X har en ikke helt ringe markedsandel herhjemme; de kan ikke alene køre på sådan nogle tilfældige indkøb indimellem. Så vidt jeg ved, er forskellen i markedsandel, hvad benzinhandelen angår, mellem f. eks. BP og Uno-X ikke så forfærdelig stor, så den argumentation gælder ikke så meget mere, og det kan ikke være den eneste argumentation, man fører frem. Deroverfor står nemlig — og det er det, jeg gerne vil have lejlighed til at vende tilbage til — at på en række punkter favoriseres de store selskaber; de har bedre vilkår end de små. Endelig skulle man også tro, at de store selskaber kunne tilrettelægge deres virksomhed mere rationelt end de små; vi hører så meget om på alle mulige andre områder, at bare firmaerne er store nok, bliver det så vældig rationelt alt sammen.

Ministeren nævnte undersøgelsen af 1962. Der er det ved den undersøgelse, at den ikke på langt nær omfatter alle de forhold, jeg har nævnt i mit forslag. Men lad os da få den på bordet, og lad os sætte os ind i den. Nu kommer jeg ikke i udvalget — jo, der er vist noget med, at jeg får lov til at kigge

ind, når det er et forslag, jeg selv har fremsat. Lad os se på den undersøgelse; men jeg understreger allerede nu, at der er en række forhold, der ikke omfattes af den, så man kan ikke feje vort forslag af bordet bare ved at henvise til en undersøgelse af 1962.

Så siger ministeren endelig, at vi — jeg tror, det var hr. Poul Dam og mig — nedbryder respekten for monopoltilsynet, når vi siger, at det skal være et andet organ end monopoltilsynet, der skal gennemføre undersøgelsen. Jeg sagde udtrykkelig heroppefra før, at den undersøgelse, som VS her har stillet forslag om, omfatter en række forhold, som ikke hører under monopoltilsynets traditionelle arbejdsområde, og i øvrigt er jeg opmærksom på gennem meddelelser i dagspressen, at monopoltilsynet har måttet afvise undersøgelser af lignende art som den, jeg her har foreslået, på grund af pengemangel, så hvem det er, der nedbryder respekten for monopoltilsynet eller ødelægger dets arbejdsmuligheder, kan der være flere meninger om. I marts måned foreslog jeg her, at monopoltilsynet skulle have en ekstrabevilling på 1 mill. kr., fordi det klart af finanslovens bemærkninger fremgik, at tilsynet ikke kunne opfylde sine forpligtelser i henhold til loven ordentligt. Hvem stemte imod den million ekstra til monopoltilsynet? Det gjorde regeringspartierne. Så lad os ikke snakke mere om, hvad hvem har tilovers for monopoltilsynet.

Dagmar Andreasen: For en gangs skyld er handelsministeren og jeg helt uenige. Nu skal man altid være varsom med at dømme ud fra sit eget område, det er vi jo udsat for begge to; men jeg har i hvert fald spurgt på en tankstation, og dér sagde man, at mændene dumpede i fuldt så godt som kvinderne, og i min bekendtskabskreds var der i hvert fald heller ikke noget i vejen med spillelysten blandt mænd.

Formanden: Uden at blande mig i denne debat må jeg sige, at de ikke-nærværende jo ikke kan forsvare sig.